

S. Jahanbakhsh
M. Adalatdost
M. Tadayoni
Email:jahanbakhshsaeed@yahoo.com

سعید جهانبخش: استاد گروه جغرافیای طبیعی دانشگاه تبریز
معصومه عدالت دوست: دانشجوی دکتری جغرافیای طبیعی دانشگاه تبریز
معصومه تدبینی: عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان
شماره مقاله: ۸۰۱
شماره صفحه پیاپی ۱۶۶۸۴-۱۶۶۵۶

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال

غرب ایران

چکیده

دریاچه ارومیه سومین دریاچه فوق شور در جهان است و به دلیل اهمیت اقلیمی، اقتصادی، اکولوژیک و زیست محیطی از نواحی جغرافیایی قابل توجه و مطرح در ایران به شمار می‌رود. سطح آب این دریاچه نیز همانند سایر دریاچه‌های بزرگ جهان طی سال‌های مختلف، دارای نوسان‌های دوره‌ای مشخص بوده است. چنین به نظر می‌رسد که می‌توان از این نوسان‌های دوره‌ای به عنوان مدرکی معتبر و تاریخی از تغییرات طبیعی اقلیم در ایران بهره گیری کرد. در سال‌های اخیر، کاهش قابل ملاحظه سطح آب، مشکلاتی را برای محیط زیست دریاچه و ساکنان آن به همراه داشته است. بروز این مشکلات، توجه و ارزیابی نوسان‌های سطح آب این دریاچه را با استفاده از روش‌های علمی و مناسب، اجتناب ناپذیر می‌سازد. بر این اساس، در پژوهش حاضر با ارزیابی تغییرات دراز مدت نوسان‌های سطح آب دریاچه و پارامترهای مؤثر در این نوسان‌ها در ارتباط با فعالیت لکه‌های خورشیدی (عامل عمدۀ کنترل کننده تغییرات طبیعی اقلیم) بر اساس دو روش آنالیز موجک پیوسته و متقطع، مشخص گردید که سطح آب دریاچه ارومیه دارای نوسان‌های دوره‌ای معنی دار و منفی ۱۱-۸ ساله است. این واقعیت حاکی از وجود همبستگی منفی معنی‌دار بین این نوسان‌ها در ارتباط با لکه‌های خورشیدی است. بر

اساس یافته‌های تحقیق، فعالیت‌های خورشیدی، احتمالاً تنها فاکتور طبیعی مؤثر در نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه و پارامترهای مربوطه، در درازمدت محسوب می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: لکه‌های خورشیدی، دریاچه ارومیه، آنالیز موجک پیوسته (CWT)، آنالیز موجک متقطع (XWT).

۱- مقدمه

دریاچه‌ها مخازن بزرگ آب در کره زمین بوده، تغییرات بستر و حوضه آنها شواهدی از فعالیت‌های زمین شناسی و اقلیمی دوران گذشته محسوب می‌گردد (کادی اوکلو و همکاران^۱).

در اکثر نواحی، دریاچه‌ها به عنوان باران سنج‌های طبیعی در نظر گرفته می‌شوند. بدیهی است که بارندگی در سطح کره زمین دارای تغییرات زمانی و مکانی زیاد است. به علت تغییرپذیری زمانی و مکانی زیاد بارش‌ها، باران سنج‌ها همیشه قادر نخواهند بود نتیجه واقعی پراکنش ناحیه‌ای بارش‌ها را در یک محل نشان دهند. لذا ارزیابی دقیق بارندگی‌ها در یک مکان، مستلزم وجود ایستگاه‌های باران سنجی متراکم و زیاد است، در حالی که چه در گذشته و چه هم اکنون در برخی مناطق، این امکان فراهم نبوده و نیست. در چنین شرایطی، دریاچه‌ها با ویژگی‌های منحصر به فرد خود مناسب‌ترین پدیده‌های طبیعی برای تخمین دقیق نوسان‌های بارش‌ها در یک محل محسوب می‌گردد. لذا، می‌توان دریاچه‌ها را به عنوان باران سنج‌های قدیمی در نظر گرفت که نوسان‌های سطح آب آنها از نوسان‌های بارش در آن مکان حکایت دارند. نوسان سطح آب دریاچه‌ها با عوامل متعددی در ارتباط است که از جمله مهمترین آنها می‌توان به میزان تبخیر سطحی، ورود جریان‌های رودخانه‌ای و رواناب‌ها، درجه حرارت و بارندگی اشاره نمود. بطوری که تغییرات این عوامل در نوسان سطح آب دریاچه‌ها منعکس می‌گردد (هویت و

1 - Kadioglu

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۵۱

اسچتن^۲، ۱۹۹۷). کلیه پارامترهای مذکور که مهمترین عناصر اصلی اقلیمی و هیدرولوژیک محسوب می‌گردند انرژی مورد نیاز خود را از خورشید تامین می‌کنند. خورشید منبع اصلی انرژی برای کلیه تحولات اقلیمی و هیدرولوژیک است که در سطح کره زمین صورت می‌گیرد. انرژی از خورشید به زمین منتقل گردیده و گرمای حاصل از آن موجب مبادله آب در سیکل هیدرولوژی می‌شود (علیزاده، ۱۳۸۰). لذا، دریاچه‌ها پدیده‌های هیدرولوژیکی بسیار انعطاف پذیری هستند که می‌توان با بررسی تغییرات سطح آب آن‌ها، تغییرپذیری بارش‌ها و سایر پارامترها را در یک مکان به طرز صحیح مدلسازی کرد. به عبارت دیگر، نوسان‌های سطح آب دریاچه‌ها شواهدی غیر مستقیم از تاثیرگذاری خورشید بر اقلیم آن محل محسوب می‌گردند. اولین گام در شناخت و بررسی نوسان‌های سطح آب دریاچه‌ها، شناخت تئوری‌های موجود در زمینه علت تغییرپذیری سطح آب دریاچه‌هاست. در این رابطه تئوری‌های متعددی از قبیل رسوب گذاری در دریاچه‌ها، جابجایی ژئوتکتونیکی، شاخص‌های ژئومورفولوژیک و بالاخره آثار تغییرات اقلیمی و لکه‌های خورشیدی مطرح هستند (کادی اوکلو و همکاران، ۱۹۹۷).

وجود حجم عظیمی از شواهد و مدارک روزافزون نشان می‌دهند که وقوع رخدادهای زودگذر و شدید سطح خورشید در شرایط جوی کره زمین و وقوع تغییرات بلندمدت در مقدار خروجی انرژی خورشید در شرایط اقلیمی کره زمین بسیار مؤثر و تعیین کننده هستند. شناخت و کشف هر چه بیشتر ارتباط بین خورشید و کره زمین، توجیه علل فیزیکی و چگونگی تاثیرگذاری و واکنش بین این دو پارامتر را امکان پذیر می‌سازد. زمانی که این ارتباط مشخص شود، علم به اساسی‌ترین ابزار جهت پیش‌بینی شرایط اقلیمی و جوی تبدیل خواهد شد(یوسف^۳، ۲۰۰۰). مفهوم اصلی ارتباط بین خورشید و جو بر اساس تغییرات در شرایط جوی و اقلیمی استوار شده است. از جمله شواهد و مدارکی

2 - Hoyt and schatten

3 - Yousef

که در این رابطه وجود دارند، می‌توان به پژوهش‌هایی که توسط جاکوب^۴، گلیسنرو همکاران^۵ (۲۰۰۳)، کاخلین و تانگ^۶ (۲۰۰۳)، کاخلین و تانگ^۷ (۲۰۰۴)، اشمیت و همکاران^۸ (۲۰۰۶)، هویت و اسچتن (۱۹۹۷)، آرایا و همکاران^۹ (۲۰۰۰)، یوسف (۲۰۰۰)، لایتزک (۲۰۰۱)، تسیرپولا^{۱۰} (۲۰۰۲)، آلمدا و همکاران^{۱۱} (۲۰۰۴) انجام گرفته‌اند، اشاره کرد.

جهانبخش و عدالت دوست (۱۳۸۷) نیز در مطالعه‌ای با عنوان تاثیر فعالیت‌های خورشیدی بر بارندگی‌های سالانه ایران، موضوع تاثیرگذاری خورشید بر اقلیم را در ایران بررسی کرده و نشان دادند که رابطه منفی و معکوس بین بارش‌های سالانه و لکه‌ها وجود دارد.

فعالیت‌های متعدد سطح خورشید، از قبیل شراره‌ها، انفجارها و بادهای خورشیدی به افزایش جابه جایی پلاسمای در پی آن افزایش شدت تابش منجر می‌گردد (لی و همکاران^{۱۲}، ۲۰۰۹). نوسان‌ها و تغییرات اقلیمی مرتبط با این فعالیت‌ها، نقش عمده‌ای را در شرایط زندگی و حیات در کره زمین بر عهده دارند. بر همین اساس، شناخت، پیش‌بینی و نمایش تغییرپذیری تابش خورشید و تاثیرات آن بر شرایط اقلیمی، جوی و هیدرولوژیک کره زمین بسیار حائز اهمیت است. پژوهشگران بی شماری در مطالعات خود به بررسی تغییرات دوره‌ای فعالیت‌های خورشیدی و تاثیرات آن بر پارامترهای مختلف اقلیمی پرداخته‌اند که از جمله آنها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

لسن و کریستن سن^{۱۳} (۱۹۹۵)، بیسر و همکاران^{۱۴} (۲۰۰۰)، کریووا و سولانکی^{۱۵} (۲۰۰۲)، زائو و همکاران^{۱۶} (۲۰۰۴)، هیرمس^{۱۷} (۲۰۰۶)، لند سچید (۲۰۰۷). نتایج حاصل

4 - Jacobi

5 - Gleisner

6 - Coughlin and Tung

7 - Schmidt

8 - Araya

9 - Tsipoula

10 - Almeda

11 - Li

12 - Lassen and Friis-Christensen

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۵۳

از پژوهش‌ها، حاکی از این واقعیت است که ارزیابی تاثیر فعالیت‌های چرخه‌ای خورشید بر شرایط اقلیمی کره زمین به دو روش مستقیم و غیرمستقیم صورت می‌گیرد. اثبات شده است که تغییرات چرخه‌ای اقلیم کره زمین با فرکانس زمانی منظم و چرخه‌ای فعالیت لکه‌های خورشیدی در ارتباط تنگاتنگ هستند. در زمینه تاثیرگذاری غیرمستقیم خورشید بر اقلیم کره زمین نیز پژوهش‌های مشابه دیگری بر مبنای ارزیابی تغییرات فاکتورهایی از قبیل تغییر جریان‌های رودخانه‌ای، میزان رواناب‌ها و بالاخره نوسان سطح آب دریاچه‌ها نسبت به فعالیت‌های خورشیدی انجام گرفته‌اند که از جمله این مطالعات می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

لابیتزک و ون لون^{۱۷} (۱۹۹۳)، کادی اوکلو و همکاران (۱۹۹۷)، رزمائین و همکاران^{۱۸} (۲۰۰۶)، خیائو و همکاران^{۱۹} (۲۰۰۶)، سلینجر و همکاران^{۲۰} (۲۰۰۷).

در پژوهش حاضر، ارزیابی ارتباط خورشید و اقلیم در منطقه مورد مطالعه بر مبنای روش غیرمستقیم تاثیرگذاری خورشید بر اقلیم، یعنی بررسی نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه استوار شده است. به طوری که می‌توان نوسان‌های سطح آب این دریاچه را به عنوان شاخص غیرمستقیم از ارتباط خورشید و اقلیم در شمال غرب ایران در نظر گرفت. البته، قابل ذکر است که تاکنون نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه از دیدگاه‌های مختلف بررسی شده است.

دریاچه ارومیه در تاریخچه حیات خود به لحاظ دارا بودن ویژگی‌های اقتصادی، اجتماعی، اکولوژیک و زیست - محیطی از اهمیت زیادی برخوردار بوده است. اخیراً به واسطه وقوع خشکسالی‌های شدید، سطح آب آن به شدت کاهش پیدا کرده است؛ به

13 - Beer

14 - Krivova and Solanki

15 - Zhao

16 - Hiremath

17 - Labitzke and Vanloon

18 - Ruzmaikin

19 - Xiao

20 - Sellinger

طوری که این مسئله با ایجاد تغییرات نامطلوب در شرایط زیست - محیطی، باعث بروز مشکلات زیادی شده است. وجود این مسائل، ارزیابی نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه و شناسایی عامل اصلی کنترل کننده این تغییرات را به روش علمی و بر مبنای پیش‌بینی درازمدت ذخایر آبی آن، بسیار ضروری و اجتناب ناپذیر می‌سازد.

۲- مواد و روش‌ها

۱-۲- مواد

داده‌های مورد استفاده در این مطالعه شامل دو سری داده هستند ۱- داده‌های سطح آب دریاچه ارومیه و پارامترهای مؤثر بر نوسان‌های سطح آب آن؛ ۲- داده‌های لکه‌های خورشیدی.

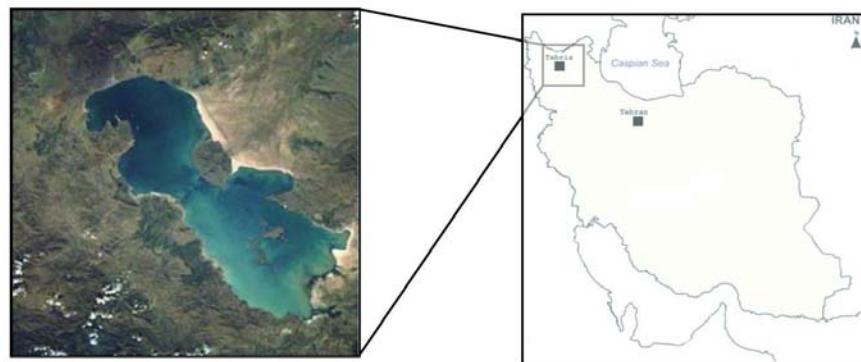
نوسان سطح آب دریاچه ارومیه به متغیرهای شاخص دیگری، از قبیل: بارندگی، درجه حرارت، تبخیر و رواناب‌های ورودی به آن و نهایتاً داده‌های مربوط به مساحت دریاچه طی سال‌های ۱۹۶۵ الی ۲۰۰۶ وابسته است. لذا به منظور دستیابی به نتایج دقیق‌تر، داده‌های مربوط به این متغیرها نیز در محاسبات گنجانده شده است. داده‌های مذکور از سازمان منابع آب استان آذربایجان شرقی(۲۰۰۹) تهیه گردید. طول دوره آماری مورد استفاده جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها دوره ۴۱ ساله از سال ۱۹۶۵ الی ۲۰۰۶ بوده و عمدتاً از میانگین سالانه داده‌ها استفاده شده است.

لکه‌های خورشیدی مهم ترین شاخص تغییرپذیری تابش خورشیدی هستند؛ به طوری که در اکثر مطالعات برای تجزیه و تحلیل تغییرات لکه‌های خورشیدی عمده‌تاً از تعداد نسبی لکه‌ها استفاده می‌گردد. در تحقیق حاضر نیز از میانگین سالانه لکه‌های خورشیدی طی دوره آماری ۱۹۶۵ تا ۲۰۰۶ استفاده گردید. داده‌های مربوط به لکه‌ها از سازمان ژئوفیزیک آمریکا(NGDC)^{۲۱} تهیه شده است.

21 - ftp://ftp.ngdc.noaa.gov/stp/solar_data/sunspot_numbers/yearly

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران^{۵۵}

منطقه مورد مطالعه شامل دریاچه ارومیه با عرض جغرافیایی^۱ ۳۰ - ۳۷° و طول جغرافیایی^۲ ۰۸ - ۴۶° شرقی و شمالی است. این دریاچه یکی از مهمترین دریاچه‌های فوق شور در جهان بوده و در شمال غرب ایران واقع شده است (شکل ۱). وسعت آن حدود ۵۵۰۰ کیلومتر مربع است و شامل ۲۱ رودخانه اصلی و ۳۹ رودخانه فرعی است (قاهری و همکاران^{۲۲}، ۱۹۹۹).

شکل ۱: محدوده دریاچه ارومیه در شمال غرب ایران

۲-۲-۲- روش‌ها

۱-۲-۲- آنالیز موجک

امروزه استفاده از تکنیک آنالیز موجک^{۲۳} به عنوان یک روش معمول و اساسی در تجزیه و تحلیل لکه‌های خورشیدی، پارامترهای اقلیمی و پارامترهای ژئوفیزیکی زمین مطرح بوده، در ارزیابی ارتباط بین این متغیرها نیز کاربرد دارد.

کومار و فشوئولا^{۲۴} (۱۹۹۷)، تورنس و کمبو^{۲۵} (۱۹۹۸) و گرینستد و همکاران^{۲۶} (۲۰۰۴) از جمله پژوهشگرانی هستند که تحقیقات جامعی را در زمینه کاربرد روش

22 - Ghaheri

23 - Wavelet Analysis

24 - Kumar & Foufoula-Georgio

25 - Torrence and Compo

26 - Grinsted

تبديل موجک و انواع آن انجام داده اند. آنالیز موجک به واسطه تجزیه سری های زمانی غیرخطی به فرکانس های زمانی، ابزاری توانمند و کارآمد در یافتن فرکانس غالب تغییرات پدیده ها در طول زمان محسوب می گردد.

در پژوهش حاضر، برای تجزیه و تحلیل داده های سطح آب دریاچه ارومیه و لکه های خورشیدی و همچنین بررسی رابطه بین این دو متغیر از دو نوع تبدیل موجک، تبدیل موجک پیوسته^{۲۷} و تبدیل موجک متقاطع^{۲۸} استفاده گردید.

آنالیز موجک پیوسته، روش مناسب جهت مطالعه نوسان های زمانی زودگذر و معین در سری های زمانی مرتبط با هم مطرح است (گرینستد و همکاران، ۲۰۰۴). یکی از مهمترین روش های آنالیز موجک پیوسته، آنالیز موجک مورلت است که به صورت زیر محاسبه می گردد:

(۱)

$$\psi_0(\eta) = \pi^{-1/4} e^{i\omega_0\eta} e^{-\frac{1}{2}\eta^2}.$$

در رابطه فوق ω_0 فرکانس بی بعد و η زمان بی بعد هستند.

ایده ای که پشت تحلیل موجک پیوسته نهفته است بر مبنای به کار گیری موجک ها به عنوان فیلتر های میان گذر در سری های زمانی مختلف استوار شده است. موجک ها هم زمان با تغییر در مقیاس پدیده ها (s) در محدوده زمان (t) کشیده شده، باعث بارز تر شدن تغییرات موجود در پدیده ها می گردند پس: $\eta = s.t$.

آنالیز موجک پیوسته مورلت^{۲۹} تناسب بسیار خوبی را بین زمان و فرکانس ایجاد می کند و بدین ترتیب، استخراج تغییرات موجود در پدیده ها به سهولت امکان پذیر می شود (مور و همکاران، ۲۰۰۶). آنالیز موجک متقاطع در بررسی میزان و نحوه همبستگی بین متغیرهای مختلف در مقیاس های سالانه کاربرد دارد. در این روش مناطقی

27- Continuous Wavelet analysis

28 - Cross Wavelet analysis

29 - Morlet Analysis

30 - Moore

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۵۷

که دارای قدرت هم بستگی بالایی هستند (بیشتر از ۵٪) بوسیله خطوط پررنگ از نواحی فاقد همبستگی جدا شده و بدین ترتیب محدوده تاثیرگذاری پدیده‌ها بر یکدیگر مشخص می‌گردد. نحوه همبستگی بین متغیرها نیز بر اساس جهت پیکان‌های موجود در تصویر قابل بررسی است. بدین ترتیب پیکان‌هایی که به سمت راست اشاره می‌کنند، نشان دهنده هم بستگی (فاز) مثبت و پیکان‌هایی که به سمت چپ اشاره می‌کنند، نشان دهنده همبستگی (فاز) منفی بین دو متغیر هستند (کیسر و همکاران^{۳۱}، ۲۰۰۸). در اینجا منظور از فاز مثبت (هم زمانی بین دو متغیر) و منظور از فاز منفی (عدم تطابق زمانی بین دو متغیر) مدنظر است.

آنالیز موجک متقاطع بین دو سری زمانی x_n و y_n به صورت زیر محاسبه می‌شود :

(۲)

$$W_n^{xy}(s) = W_n^x(s) W_n^{y*}(s)$$

در رابطه فوق y, y به عنوان سری‌های زمانی مورد نظر هستند؛

$w_n^x(s), w_n^{y*}(s)$ تبدیل موجک سری‌های زمانی مورد نظر و $w_n^y(s)$ به عنوان تبدیل موجک مرکب تبدیل (s) w_n^y محسوب می‌شود. قدرت همبستگی بین دو متغیر نیز به صورت $|W_n^{xy}(s)|$ مشخص و تعریف می‌شود.

قابل ذکر است که آنالیز موجک متقاطع بیشترین کوواریانس موجود بین دو سری زمانی را نشان می‌دهد (تورنس و کمبو^{۳۲}، ۱۹۹۸). در این روش تعیین زاویه تفاوت فازی (میزان همبستگی) بین مولفه‌های دو سری زمانی، مستلزم تشخیص میانگین زاویه فازی موجک متقاطع و تخمین فواصل معنی داری از تفاوت فازی است. به همین منظور از میانگین چرخشی فازها برای شناسایی و تعیین چگونگی ارتباط فازی استفاده می‌شود. میانگین چرخشی مجموعه‌ای از زوایا ($a_{i,i} = 1 \dots n$) از رابطه زیر قابل محاسبه است:

31 - Keisser

32 - Torrence and Compo

(۳)

$$a_m = \arg(x, y).$$

در رابطه فوق مقدار $x = \sum_{i=1}^n \cos(a_i)$ و مقدار $y = \sum_{i=1}^n \sin(a_i)$

برآورده می شوند. جهت محاسبه نحوه پراکنش زوایا نسبت به حالت میانگین (انحراف معیار چرخشی زوایا) نیز از رابطه زیر استفاده می شود:

(۴)

$$S = \sqrt{-2 \ln(R) / n}$$

به طوری که R برابر است با:

$$R = \sqrt{x^2 + y^2}.$$

چرخش استاندارد مشابه انحراف معیار خطی استاندارد است که میزان آن بین صفر تا بی نهایت تغییر می کند. زمانی که توزیع زوایا در محدوده نزدیک به میانگین قرار گرفته باشد، نتایج این روش با نتایج حاصل از انحراف معیار خطی استاندارد یکسان خواهد بود. محاسبه میانگین زوایای فازی برای هر مقیاسی با هدف و منظور معینی صورت می گیرد، بطوری که حتی می توان زوایای فازی را به عنوان تعداد سالهای مورد بررسی در نظر گرفت (گرینستد و همکاران، ۲۰۰۴). لذا، در پژوهش حاضر با توجه به ویژگی های منحصر به فرد روش های مختلف آنالیز موجک و تناسب این روش ها با ویژگی داده های متغیرهای مورد مطالعه، جهت تجزیه و تحلیل داده ها استفاده از این روش ها مناسب شناخته شد.

۳- بحث و نتایج

قبل از تجزیه و تحلیل داده ها، در جدول شماره (۱) میانگین سالانه پارامترهای مورد بررسی ارائه شده است. در جدول مذکور برای سهولت مطالعه دوره حداکثر فعالیت لکه های خورشیدی هم زمان با تغییرات پارامترهای مورد بررسی با فونت بزرگتر و

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۵۹

علامت ستاره مشخص شده است. قابل ذکر است که تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آنالیز موجک، دوره‌های همزمانی، مثبت و یا منفی بودن ارتباط بین متغیرهای مورد نظر را با لکه‌های خورشیدی بهتر و بیشتر آشکار می‌سازد. جدول (۱) صرفاً جهت اطلاع از مشخصات داده‌های مورد استفاده است.

جدول شماره ۱: مشخصات داده‌های مورد بررسی و دوره‌های همزمانی آن‌ها با لکه‌های خورشیدی

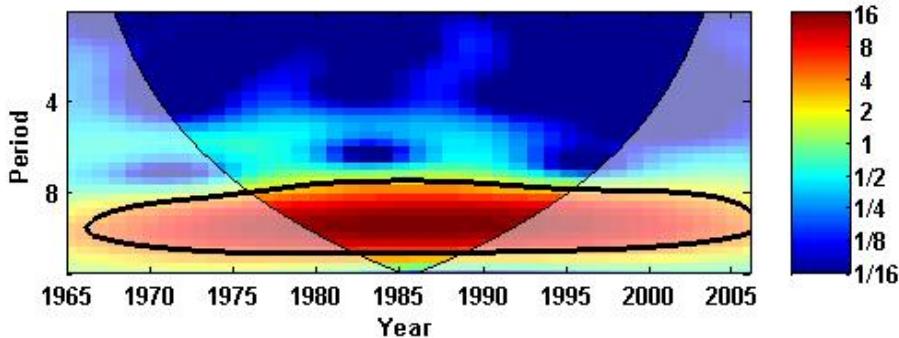
دوره آماری	سالانه	میانگین تغییر سالانه	میانگین ارتفاع سطح آب سالانه	میانگین مساحت سالانه (کیلومتر مربع)	تعداد لکه‌های خورشیدی
۱۹۶۵	۱۱۱۰/۷	۱۲۷۴/۰۸	۴۹۱۹/۲۰	۴۹۱۹/۲۰	۱۵/۱
۱۹۶۶	۱۰۶۴	۱۲۷۳/۹۸	۴۸۶۰/۹۱	۴۸۶۰/۹۱	۴۷
۱۹۶۷	۱۰۷۴/۵	۱۲۷۴/۲۵	۵۱۴۳/۱۵	۵۱۴۳/۱۵	۹۳/۸
۱۹۶۸	۸۱۳/۷	۱۲۷۵/۵۱۷	۵۸۰۵/۸۱	۵۸۰۵/۸۱	۱۰۵/۹
۱۹۶۹	۱۱۲۳	۱۲۷۶/۶۵	۶۱۸۰/۰۸	۶۱۸۰/۰۸	۱۰۵/۵
۱۹۷۰	۱۱۵۹/۹	۱۲۷۶/۰۹۵	۶۲۲۶/۱۰	۶۲۲۶/۱۰	۱۰۴/۵
۱۹۷۱	۱۰۷۵/۴	۱۲۷۵/۹۸۵	۶۱۵۷/۸۱	۶۱۵۷/۸۱	۶۶/۶
۱۹۷۲	۱۱۱۳	۱۲۷۶/۴۲۵	۶۲۸۴/۳۹	۶۲۸۴/۳۹	۶۸/۹
۱۹۷۳	۱۰۶۳/۸	۱۲۷۶/۴۵۵	۶۴۳۷/۷۸	۶۴۳۷/۷۸	۳۸
۱۹۷۴	۱۱۲۱	۱۲۷۶/۴۰۷	۶۴۰۰/۹۷	۶۴۰۰/۹۷	۳۴/۵
۱۹۷۵	۱۱۳۴/۶	۱۲۷۶/۰۹۱	۶۲۴۴/۵۱	۶۲۴۴/۵۱	۱۵/۵
۱۹۷۶	۱۰۲۴/۴	۱۲۷۶/۱۲۴	۶۲۰۷/۶۹	۶۲۰۷/۶۹	۱۲/۶
۱۹۷۷	۱۱۶۰/۳	۱۲۷۶/۰۶۸	۶۰۶۶/۵۷	۶۰۶۶/۵۷	۲۷/۵
۱۹۷۸	۱۱۴۷	۱۲۷۵/۸۸۴	۶۰۶۰/۴۴	۶۰۶۰/۴۴	۹۲/۵
۱۹۷۹	۱۱۹۶	۱۲۷۵/۶۱۸	۵۹۲۵/۴۵	۵۹۲۵/۴۵	۱۵۵/۴
۱۹۸۰	۱۱۳۰/۵	۱۲۷۵/۴۲	۵۷۸۴/۳۳	۵۷۸۴/۳۳	۱۵۴/۶
۱۹۸۱	۱۱۶۸/۳	۱۲۷۵/۴۶۳	۵۸۰۵/۸۱	۵۸۰۵/۸۱	۱۴۰/۴
۱۹۸۲	۱۱۶۵	۱۲۷۵/۸۱۳	۶۰۱۷/۴۹	۶۰۱۷/۴۹	۱۱۵/۹
۱۹۸۳	۱۲۰۳/۴	۱۲۷۵/۷۳۹	۵۹۸۳/۷۴	۵۹۸۳/۷۴	۶۶/۶
۱۹۸۴	۱۰۹۷/۴	۱۲۷۵/۷۲۵	۵۹۷۴/۵۴	۵۹۷۴/۵۴	۴۵/۹

ادامه جدول شماره ۱: مشخصات داده‌های مورد بررسی و دوره‌های هم‌زمانی آن‌ها با لکه‌های خورشیدی					
تعداد لکه‌های خورشیدی	میانگین مساحت سالانه (کیلومتر مربع)	میانگین ارتفاع سطح آب سالانه	میانگین تبخیر سالانه	دوره آماری	
۱۷/۹	۶۰۰۸/۲۸	۱۲۷۵/۷۶۹	۱۱۱۷/۵	۱۹۸۵	
۱۳/۴	۶۲۱۰/۷۶	۱۲۷۵/۶۱۸	۱۱۴۹	۱۹۸۶	
۲۹/۴	۶۰۷۲/۷۱	۱۲۷۶/۰۸۲	۱۰۰۴/۹	۱۹۸۷	
۱۰۰/۲	۶۳۶۴/۱۶	۱۲۷۶/۴۷۸	۱۱۹۴/۸	*۱۹۸۸	
۱۵۷/۶	۶۱۵۸/۶۱	۱۲۷۶/۰۲۸	۱۱۱۵/۱	*۱۹۸۹	
۱۴۲/۶	۵۸۶۷/۱۶	۱۲۷۵/۵۲۹	۱۲۰۲	*۱۹۹۰	
۱۴۵/۷	۵۸۹۷/۸۴	۱۲۷۵/۵۳۳	۱۰۵۱	*۱۹۹۱	
۹۴/۳	۶۲۹۰/۵۳	۱۲۷۶/۴۴	۹۴۵	*۱۹۹۲	
۵۴/۶	۶۶۹۵/۴۸	۱۲۷۷/۳۵۴	۹۳۲	۱۹۹۳	
۲۹/۹	۷۲۷۲/۲۴	۱۲۷۷/۸۶۶	۹۹۲	۱۹۹۴	
۱۷/۵	۷۳۰۵/۹۹	۱۲۷۷/۸۷	۱۲۷۶	۱۹۹۵	
۸/۶	۷۰۶۶/۶۹	۱۲۷۷/۸۶	۱۲۹۵	۱۹۹۶	
۲۱/۵	۶۹۲۲/۵۰	۱۲۷۷/۴۸	۱۲۵۰	۱۹۹۷	
۶۴/۳	۶۳۳۵/۵۴	۱۲۷۷/۲۳	۱۱۱۵	۱۹۹۸	
۹۳/۳	۵۶۴۰/۱۴	۱۲۷۶/۴۱	۱۱۳۰	*۱۹۹۹	
۱۱۹/۶	۵۰۴۴/۹۸	۱۲۷۵/۴۴	۱۲۰۰	*۲۰۰۰	
۱۱۱	۴۷۱۶/۷۲	۱۲۷۴/۳۶	۱۱۷۰	*۲۰۰۱	
۱۰۴	۴۷۰۱/۳۸	۱۲۷۳/۷۶	۱۱۷۴	*۲۰۰۲	
۶۳/۷	۴۷۱۷/۹۰	۱۲۷۳/۶۲	۱۲۶۸/۳	۲۰۰۳	
۴۰/۴	۴۵۱۱/۲۰	۱۲۷۳/۷۳	۱۲۰۱/۸	۲۰۰۴	
۲۹/۸	۴۳۴۵/۱۰	۱۲۷۳/۵۷	۱۴۵۴/۹	۲۰۰۵	
۱۵/۴	۴۲۹۶/۵۰	۱۲۷۳/۱۷	۱۲۰۷	۲۰۰۶	

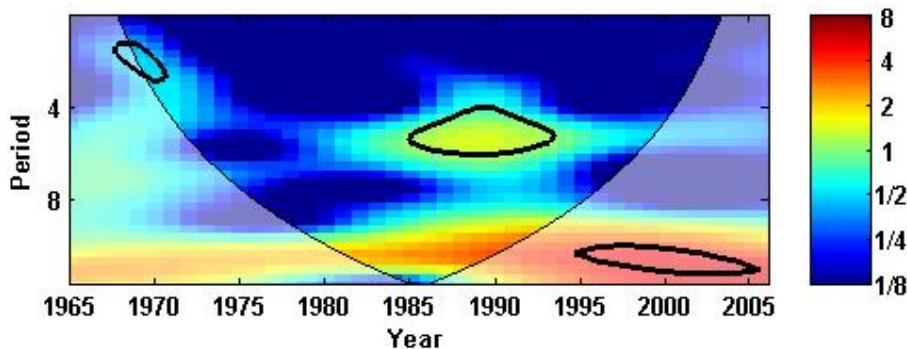
دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۶۱

۱-۳- بررسی ارتباط نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی:

شکل‌های ۲ و ۳ به ترتیب نشان دهنده آنالیز موجک پیوسته مورلت از لکه‌های خورشیدی و نوسان‌های سطح آب دریاچه است. در این شکل‌ها ویژگی مشترک (ارتباط) هر دو متغیر طی چرخه‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله کاملاً مشخص است. چرخه بارز ۸ تا ۱۱ ساله لکه‌های خورشیدی در محدوده کلیه سال‌های مورد بررسی (۱۹۶۵-۲۰۰۶) وجود دارد، در حالی که چرخه بارز ۸ تا ۱۱ ساله در نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه عمدتاً طی سال‌های ۱۹۹۵-۲۰۰۵ و چرخه‌های فرعی دیگر ۴ تا ۶ ساله و ۲ تا ۳ ساله به ترتیب در محدوده سال‌های ۱۹۷۰-۱۹۹۵ و ۱۹۶۵-۱۹۸۵ قابل مشاهده هستند. خطوط ضخیم و پرنگ نشان دهنده سطح معنی داری بیش از ۵٪ بوده و محدوده تاثیرگذاری اصلی را با رنگ قرمز از محدوده‌های بی تاثیر جدا می‌سازد. بر این اساس، میزان تشابه (همبستگی) بین الگوهای نمایش داده شده در این چرخه‌های زمانی کاملاً بالا بوده، در سطح معنی داری بیش از ۵٪ قرار می‌گیرند.

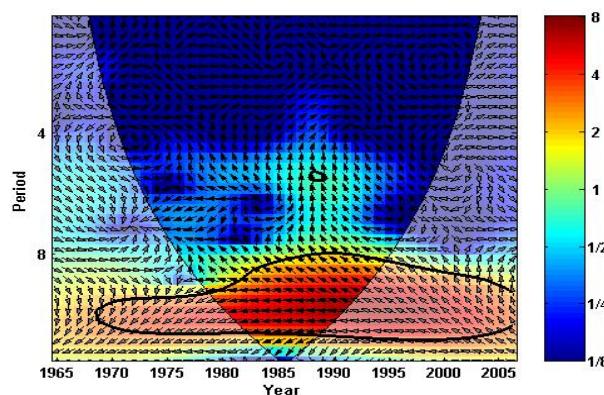

شکل ۲: آنالیز موجک پیوسته تعداد نسبی لکه‌های خورشیدی (Rz)

شکل ۳: آنالیز موجک پیوسته نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه

در شکل ۴، تبدیل موجک متقطع بین سطح آب دریاچه ارومیه و تعداد نسبی لکه‌های خورشیدی نمایش داده شده است. آنالیز موجک متقطع مشخص می‌سازد که ویژگی مشترک و تشابه زمانی بین دو متغیر در محدوده تاثیر بالاتر از ۵٪ سطح معنی داری و در کلیه سال‌های مورد بررسی از چرخه زمانی ۸ تا ۱۱ ساله برخوردار است. بررسی علایم و جهت پیکان‌ها هم چنین نشان می‌دهند که سطح آب دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی در کلیه سطوح معنی دار و دارای فاز (هم بستگی) منفی هستند. به طوری که هم‌زمان با افزایش تعداد لکه‌ها از سطح آب دریاچه کاسته می‌شود. لذا می‌توان چنین نتیجه گیری کرد که نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه به نوعی منعکس کننده تاثیر فعالیت‌های خورشیدی محاسبه می‌شوند؛ همچنان که آنالیز موجک متقطع آن را به نمایش گذاشت.

شکل ۴: تبدیل موجک متقطع بین نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۶۳

۲-۳- نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه

دریاچه ارومیه حوضه‌ای بسته در آذربایجان است (موحد دانش، ۱۳۸۲). نوسان‌های سطح آب، به ویژه در دریاچه‌هایی که دارای حوضه بسته هستند به شدت تحت تاثیر ۳ فاکتور اصلی است:

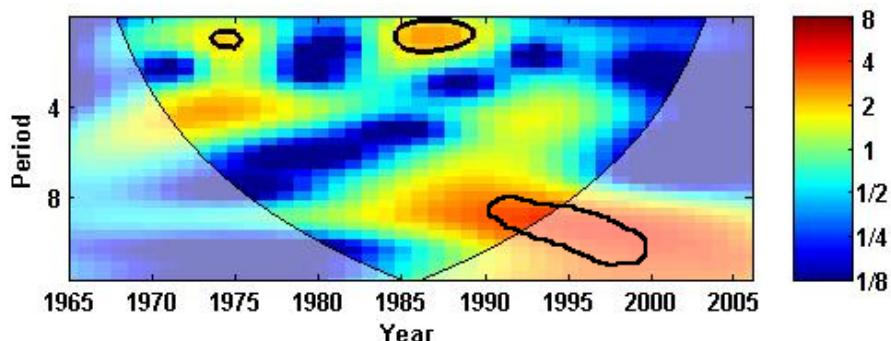
- ۱- عناصر اقلیمی مؤثر در منطقه که عمدتاً شامل بارش و درجه حرارت است.
- ۲- عناصر هیدرولوژیک از قبیل تبخیر از سطح آب و جریان‌های رودخانه‌ای (رواناب‌ها) که به سمت دریاچه جریان می‌یابند.
- ۳- ویژگی‌های ژئومورفولوژیک حوضه آبریز که شامل اندازه، شکل و بالاخره تغییرپذیری خطوط ساحلی که در نهایت نشان گر نوسان سطح آب می‌باشند.
بدیهی است که واکنش متقابل بین فاکتورهای مذکور در نوسان‌های سطح آب دریاچه منعکس می‌گردد. همان طور که اشاره شد، بین نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی طی چرخه‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله رابطه منفی و معکوس برقرار است. از آنجا که نوسان‌های سطح آب دریاچه معمول عوامل اقلیمی، هیدرولوژیکی و ژئومورفولوژی است لذا انتظار می‌رود هر گونه تغییر در این عوامل که به نوبه خود تحت کنترل فعالیت‌های خورشیدی هستند، در این نوسان‌ها منعکس گردد. شایان به ذکر است که عوامل مؤثر در نوسان سطح آب دریاچه ارومیه تنها محدود به عوامل فوق الذکر نبوده بلکه عوامل متعدد دیگری چون میزان اتحال مواد در آب دریاچه، میزان رسوب گذاری رودخانه‌ها و همچنین حجم موجودات زنده موجود در آب دریاچه، نیز در نوسان سطح آب آن دخالت داردند. اما نکته قابل توجه این است که اندازه گیری و سنجش دقیق این عوامل امکان پذیر نیست در حالی که اندازه گیری و ثبت عوامل اقلیمی، هیدرولوژیک و ژئومورفولوژی به سهولت انجام می‌پذیرند (کادی اوکلو و همکاران، ۱۹۹۷). جهت به تصویر کشیدن نتیجه نهایی تاثیر گذاری لکه‌های خورشیدی در سطح آب دریاچه ارومیه، در نهایت، نحوه تغییرپذیری وسعت دریاچه طی چرخه فعالیت لکه‌های خورشیدی بررسی گردید.

۱-۲-۳- بررسی ارتباط بین عوامل اقلیمی مؤثر در نوسان سطح آب دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی:

دما و بارش مهمترین پارامترهای طبیعی اقلیمی هستند که نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه را تحت تاثیر قرار می‌دهند. بر همین اساس، واکنش این دو پارامتر به عنوان شاخص‌های اقلیمی مؤثر در نوسان سطح آب دریاچه نسبت به فعالیت لکه‌های خورشیدی بررسی می‌شود.

۱-۱-۲-۳- ارتباط بارش‌های سالانه دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی:

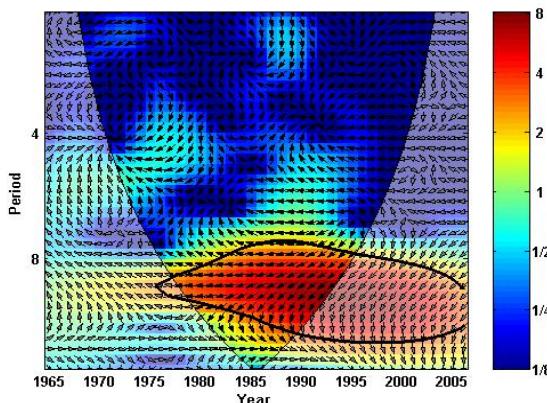
شکل ۵ نشان دهنده آنالیز موجک پیوسته از بارش‌های سالانه دریاچه ارومیه است. این شکل به خوبی روش می‌سازد که بارش‌های سالانه در دریاچه ارومیه طی سال‌های ۲۰۰۵-۱۹۸۵ از چرخه ۸ تا ۱۱ ساله لکه‌های خورشیدی تبعیت می‌کنند. بارش‌های سالانه همچنین طی سال‌های ۱۹۸۵-۱۹۹۹ دارای چرخه فرعی ۲ ساله هستند. میزان تشابه و ارتباط بین لکه‌ها و بارش‌ها طی دوره‌های مذکور کاملاً بالا و در سطح معنی داری بالاتر از ۵٪ قرار می‌گیرند؛ به طوری که می‌توان گفت این دو متغیر بر هم منطبق هستند. آنالیز موجک متقطع جزئیات بیشتری را در رابطه با نحوه این همبستگی نشان می‌دهد.

شکل ۵: آنالیز موجک پیوسته نوسان‌های بارش‌های سالانه دریاچه ارومیه

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۶۵

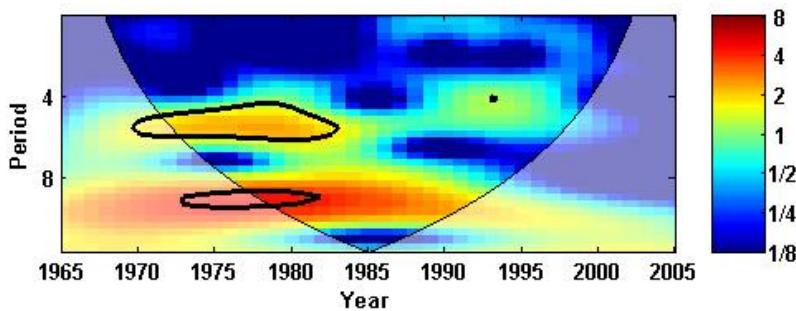
نتیجه حاصل از آنالیز موجک متقطع بین بارش‌ها و لکه‌های خورشیدی در شکل ۶ ارائه شده است. همان طور که مشخص است، ویژگی مشترک (همبستگی) بین دو متغیر طی سال‌های ۱۹۷۵ - ۲۰۰۶ در چرخه‌های ۸ تا ۱۱ ساله کاملاً معنی‌دار و باز است. همچنین سمت و جهت پیکان‌ها حاکی از وجود همبستگی منفی معنی‌دار بین دو متغیر در کلیه محدوده‌های تحت تاثیر است. لذا چنین نتیجه‌گیری می‌شود که همبستگی قوی منفی بین تغییرات بارش‌های سالانه دریاچه و تغییرات لکه‌های خورشیدی وجود دارد و افزایش شدت فعالیت لکه‌ها با کاهش بارش‌ها در این دریاچه همراه است.

شکل ۶: تبدیل موجک متقطع بین نوسان‌های بارش‌های سالانه دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی

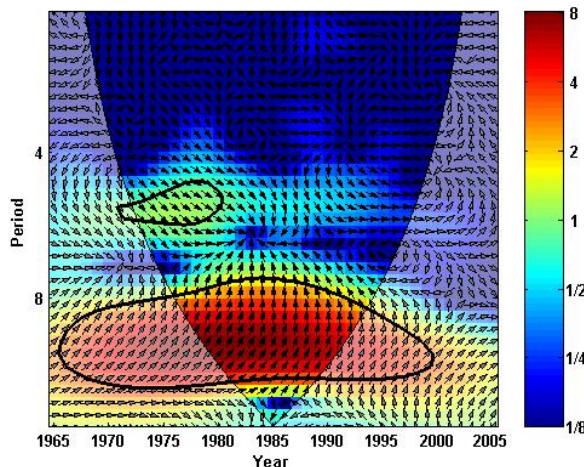
۳-۲-۱-۲- ارتباط درجه حرارت سالانه دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی:

شکل ۷ آنالیز موجک پیوسته درجه حرارت سالانه دریاچه ارومیه را نشان می‌دهد. تغییرات درجه حرارت دریاچه و لکه‌های خورشیدی طی سال‌های ۱۹۷۵-۱۹۸۵ در چرخه‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله همبستگی معنی‌داری را نشان می‌دهند. همچنین همبستگی معنی‌دار دیگری نیز در چرخه‌های زمانی ۴ تا ۵ ساله و در حوالی سال‌های ۱۹۷۰-۱۹۸۵ در درجه حرارت دریاچه قابل مشاهده است. روشن است که چرخه‌های زمانی مذکور با چرخه‌های اصلی و فرعی لکه‌های خورشیدی کاملاً هماهنگ هستند.

شکل ۷: آنالیز موجک پیوسته درجه حرارت سالانه دریاچه ارومیه

آنالیز موجک متقطع بین درجه حرارت سالانه دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی در شکل ۸ ارائه شده است. در این جا نیز بارزترین محدوده‌های معنی داری طی سال‌های ۱۹۶۵-۲۰۰۰ و در حوالی چرخه‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله و همچنین طی سال‌های ۱۹۷۰ در حوالی چرخه‌های ۴ تا ۶ ساله ظاهر می‌گردد. چنانکه از بررسی نحوه ارتباط بین دو متغیر بر می‌آید همبستگی بین درجه حرارت دریاچه و لکه‌های خورشیدی کاملاً همفاز و مثبت است.

شکل ۸: تبدیل موجک متقطع بین نوسان‌های درجه حرارت سالانه دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی

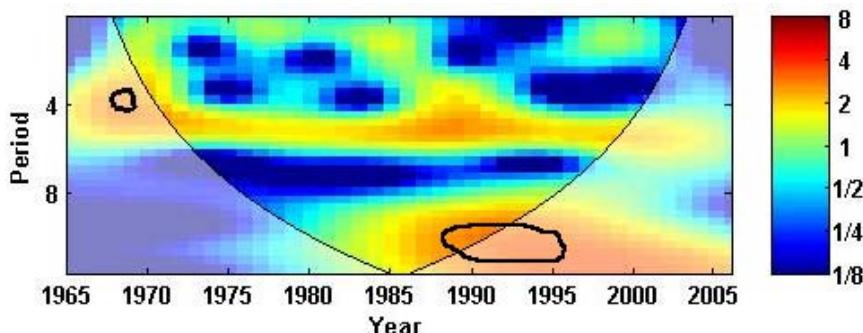
دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۶۷

۲-۲-۳- بررسی ارتباط بین عوامل هیدرولوژیک مؤثر در نوسان سطح آب دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی:

از مهمترین عناصر هیدرولوژیک که نقش مؤثری در نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه ایفا می‌کند، می‌توان به مقدار تبخیر از سطح دریاچه و همچنین مقدار رواناب‌های جاری به سمت این دریاچه اشاره کرد. بدیهی است که بسیاری از عناصر هیدرولوژیک، تحت کنترل عناصر و متغیرهای اقلیمی هستند. لذا در اینجا نحوه ارتباط بین تغییرات هیدرولوژیک دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی بررسی می‌گردد.

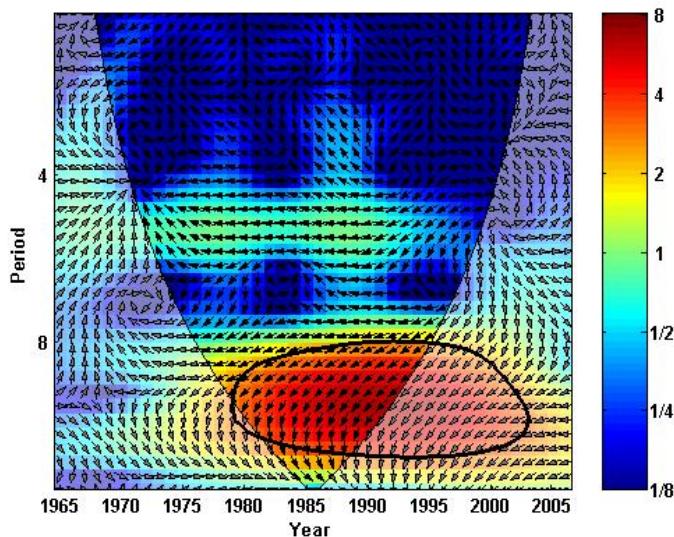
۲-۲-۱- ارتباط بین حجم رواناب‌های سالانه ورودی به دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی

آنالیز موجک پیوسته از حجم رواناب‌ها در شکل ۹ نشان داده شده است. همان‌طور که مشخص است، حجم جریان رواناب‌ها طی سال‌های ۱۹۸۸-۱۹۹۷ و سال‌های ۱۹۶۹-۱۹۶۸ به ترتیب از چرخه‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله و ۴ ساله تبعیت می‌کنند که با چرخه‌های فعالیت لکه‌های خورشیدی هماهنگ هستند. میزان تشابه بین دو متغیر در دوره‌های مذکور با توجه به این که در محدوده‌های تاثیر بالاتر از سطح معنی‌داری ۵٪ واقع شده است، بسیار بالاست.

شکل ۹: آنالیز موجک پیوسته حجم سالانه رواناب‌های ورودی به سمت دریاچه ارومیه

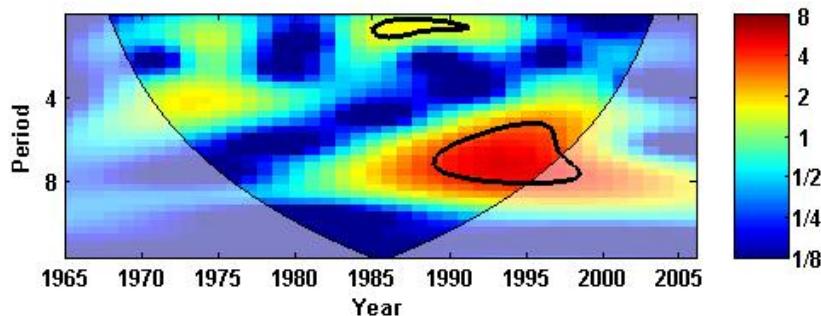
براساس شکل حاصله از آنالیز موجک متقطع رواناب‌ها و تعداد لکه‌های خورشیدی (شکل ۱۰) ویژگی مشترک و ارتباط بین دو متغیر در حوالی چرخه‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله و در محدوده سال‌های ۱۹۸۰-۲۰۰۵ آشکارتر می‌گردد. این دو متغیر در کلیه بخش‌های دارای همبستگی معنی‌دار، از فاز منفی (همبستگی منفی) برخوردار است.

شکل ۱۰: تبدیل موجک متقطع بین حجم سالانه رواناب‌های ورودی به دریاچه ارومیه و لکه‌های خودشدنی

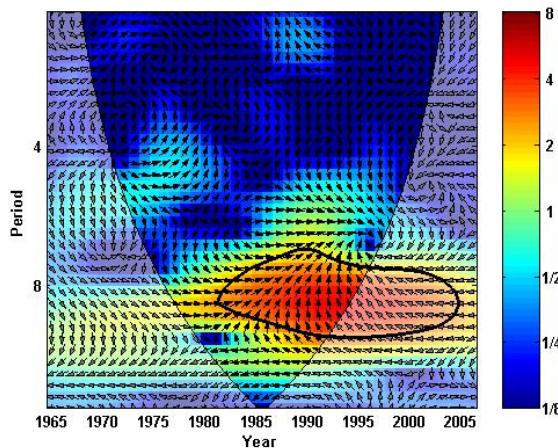
آنالیز موجک پیوسته میزان تبخیر سالانه دریاچه ارومیه در شکل ۱۱ ارائه شده است. ویژگی مشترک و ارتباط معنی دار بین میزان تبخیر سالانه و لکه های خورشیدی طی چرخه های زمانی ۶ تا ۸ ساله و ۲ تا ۳ ساله و در محدوده سال های ۱۹۹۰-۲۰۰۰ ایجاد شده است. ظاهر می گردد.

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۶۹

شکل ۱۱: آنالیز موجک پیوسته میزان تبخیر سالانه از سطح دریاچه ارومیه

شکل ۱۲ آنالیز موجک متقارن بین دو متغیر را نشان می‌دهد. نتایج حاصل از این آنالیز حاکی از وجود همبستگی معنی‌دار بین میزان تبخیر و تعداد لکه‌های خورشیدی در حوالی چرخه‌های زمانی ۷ تا ۱۱ ساله طی سال‌های ۱۹۸۰-۲۰۰۵ است. بر خلاف تغییرپذیری حجم رواناب‌های دریاچه نسبت به لکه‌های خورشیدی در این جا تغییرپذیری میزان تبخیر از دریاچه نسبت به لکه‌ها از فاز مثبت و یا به عبارت دیگر، از همبستگی مثبت برخوردار است؛ بدین ترتیب که با افزایش فعالیت لکه‌ها طی دوره‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله بر میزان و شدت تبخیر از سطح دریاچه نیز افزوده می‌شود.

شکل ۱۲: تبدیل موجک متقارن بین میزان تبخیر سالانه از سطح دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی

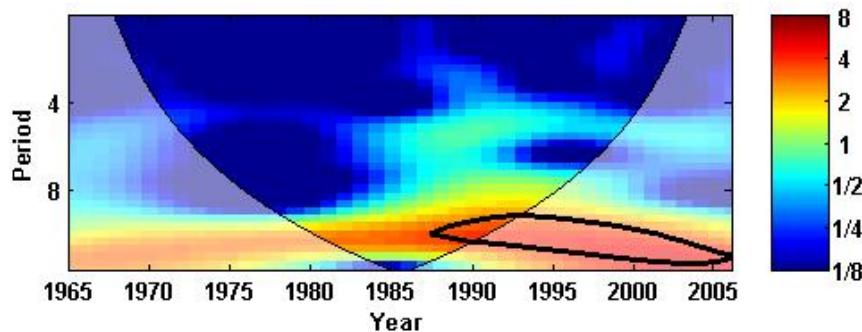
۳-۲-۳- ارتباط بین تغییرپذیری ویژگی‌های ژئومورفولوژیک دریاچه ارومیه و تعداد لکه‌های خورشیدی:

بیلان آب در دریاچه ارومیه به طور کلی تحت تاثیر پدیده‌های طبیعی، از قبیل تغییرات اقلیمی و تاثیرات هیدرولوژیک منطقه است. بدیهی است که تغییرپذیری این دو فاکتور که به نوبه خود متاثر از همدیگر و از همه مهمتر متاثر از فعالیت‌های خورشیدی هستند، نهایتاً در نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه منعکس می‌گردد. به عبارت دیگر، نوسان‌های سطح آب دریاچه عمدهاً حاصل تغییرپذیری این دو متغیر است که هر کدام از پارامترهای متعدد دیگر تشکیل شده‌اند. نوسان سطح آب در ویژگی‌های ژئومورفولوژیک دریاچه تاثیر گذاشته، تغییراتی را در برخی از ویژگی‌های بارز آن یعنی در اندازه، شکل و بالاخره مساحت دریاچه (خطوط ساحلی) به وجود می‌آورد. بر همین اساس، می‌توان تغییرات ژئومورفولوژیک دریاچه را به عنوان مدل و تصویر ساده‌ای در نظر گرفت که نه تنها نتیجه کلیه این تغییر و تحولات در آن ظاهر می‌گردد بلکه به سهولت در طبیعت برای همه قابل مشاهده است. ویژگی‌های ژئومورفولوژیک دریاچه ارومیه مدل مصوّری از تغییرپذیری آن محسوب می‌گردد. لذا بررسی نحوه تغییرپذیری این ویژگی‌ها و شناسایی عامل اصلی ایجاد کننده تغییرات در آنها، در حقیقت اساس تحقیق حاضر را تشکیل می‌دهد. چرا که این بخش در برگیرنده و نتیجه کلیه تغییرات و تحولات به وقوع پیوسته در فعالیت‌های خورشیدی، عوامل مؤثر بر نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه و نهایتاً تغییر مساحت دریاچه است. در اینجا نیز همانند بخش‌های قبل، برای روشن‌تر شدن این موضوع ارتباط بین مساحت سطح آب دریاچه ارومیه نسبت به لکه‌های خورشیدی بررسی می‌شود.

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۷۱

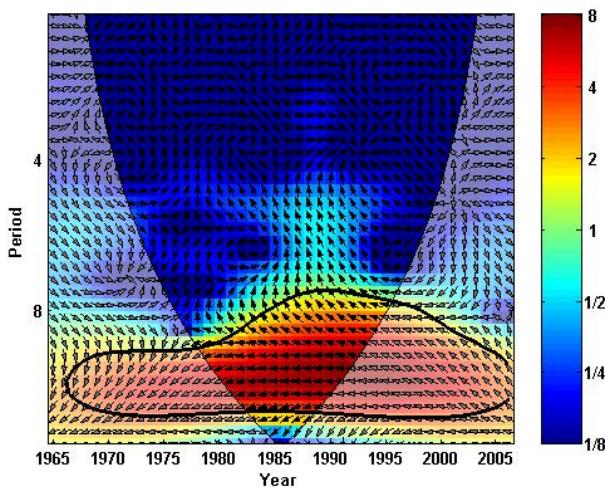
۳-۲-۱- ارتباط بین تغییرپذیری مساحت سطح آب دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی:

شکل ۱۳ آنالیز موجک پیوسته از مساحت سطح آب دریاچه ارومیه را نشان می‌دهد. همان طور که انتظار می‌رفت، ویژگی مشترک (ارتباط) بین مساحت سطح آب دریاچه و لکه‌های خورشیدی در چرخه‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله و در طی سال‌های ۱۹۸۵-۲۰۰۵ کاملاً آشکار و معنی‌دار است.

شکل ۱۳: آنالیز موجک پیوسته مساحت سطح دریاچه ارومیه

آنالیز موجک متقطع دو متغیر نیز در شکل ۱۴ نمایش داده شده است. نتایج حاصل از این آنالیز نشان دهنده وجود ارتباط و همبستگی قوی بین مساحت سطح آب دریاچه و لکه‌های خورشیدی در چرخه‌های زمانی ۷ تا ۱۱ ساله و در محدوده کلیه سال‌های تحت مطالعه ۱۹۶۵-۲۰۰۶ است. بررسی ارتباط فازی بین دو متغیر نیز مشخص می‌سازد که همبستگی بین این دو متغیر طی چرخه‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله منفی و معکوس بوده، با افزایش فعالیت لکه‌های خورشیدی به دلیل کاهش میزان آب دریاچه، مساحت سطح آب دریاچه (مساحتی که زیر پوشش آب قرار می‌گیرد) کاهش می‌یابد. این امر به نوبه خود تغییرات در خطوط ساحلی دریاچه را به دنبال دارد.

شکل ۱۴: تبدیل موجک متقارع بین میزان مساحت سطح دریاچه ارومیه و لکه‌های خورشیدی

۴- بحث و نتیجه گیری

مسئله ارتباط بین نوسان‌های سطح آب و فعالیت لکه‌های خورشیدی در بسیاری از دریاچه‌های جهان مشاهده شده است. شواهد و مدارک ثبت شده از ارتباط بین چرخه لکه‌های خورشیدی و فاکتورهای مؤثر در نوسان سطح آب دریاچه‌ها، از قبیل مقادیر بارش و درجه حرارت در نقاط مختلف جهان به نتایج متفاوتی اشاره دارند؛ به طوری که در برخی نواحی این ارتباط مثبت و در نواحی دیگر منفی و حتی خنثی است (Sellinger و همکاران، ۲۰۰۷، ۳۳).

در این بررسی نیز با استفاده از روش‌های آنالیز موجک پیوسته، آنالیز متقارع و داده‌های دراز مدت دریاچه ارومیه تغییرپذیری نوسان سالانه سطح آب دریاچه و همچنین متغیرهای شاخص مؤثر در این نوسان، از قبیل بارش و درجه حرارت به عنوان فاکتورهای

دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۷۳

اقلیمی، تبخیر و حجم رواناب‌ها به عنوان فاکتورهای هیدرولوژیک و نوسان وسعت و مساحت سطح آب دریاچه ارومیه به عنوان فاکتور ژئومورفولوژیک، در ارتباط با لکه‌های خورشیدی مطالعه شد.

بر اساس نتایج حاصل از آنالیز داده‌ها، مشخص گردید سطح آب دریاچه ارومیه دارای نوسان‌های چرخه‌ای منفی و معنی دار کاملاً آشکار طی چرخه‌های ۴ تا ۶ و ۸ تا ۱۱ ساله می‌باشد که با فعالیت چرخه‌ای لکه‌های خورشیدی هم آهنگ هستند. لکه‌های خورشیدی دارای فعالیت‌های چرخه‌ای مشخص طی دوره‌های ۵، ۸، ۱۱ و ۲۲ ساله هستند. لذا تاثیرگذاری فعالیت لکه‌ها در نوسان‌های سطح آب دریاچه نیز عمده‌تاً در دوره‌های زمانی مشابه یعنی دوره‌های ۴ تا ۶ و ۸ تا ۱۱ ساله آشکار می‌گردد.

با استفاده از آنالیز موجک متقارع، شناخت بیشتری از ارتباط بین دو متغیر و چگونگی این همبستگی فراهم گردید. نتایج حاصل از این تحلیل بخوبی نشان داد که ارتباط و همبستگی منفی معنی‌داری بین لکه‌ها و نوسان‌های سطح آب دریاچه وجود دارد. این نتایج همچنین نشان دادند که کاهش قابل ملاحظه سطح آب دریاچه، عمده‌تاً در چرخه‌های زمانی اصلی ۸ تا ۱۱ ساله و چرخه‌های فرعی ۴ تا ۶ ساله اتفاق می‌افتد که همزمان با افزایش فعالیت لکه‌های خورشیدی هستند. نتایج به دست آمده از بررسی ارتباط بین تک تک متغیرهای مؤثر در نوسان سطح آب دریاچه ارومیه نسبت به فعالیت لکه‌ها، نیز وجود این ارتباط را هر چه بیشتر تایید می‌کنند؛ بدین مفهوم که با توجه به همبستگی منفی بین نوسان‌های سطح آب دریاچه و لکه‌ها انتظار می‌رفت که متغیرهای شاخص و مؤثر در نوسان سطح آب دریاچه نیز مطابق و متناسب با این نتیجه باشند. لذا ارزیابی این متغیرها نشان داد که در دوره‌های حداکثر فعالیت لکه‌های خورشیدی (دوره ۸ تا ۱۱ ساله) میزان درجه حرارت هوا در این دریاچه افزایش می‌یابد. بر اساس این واقعیت که درجه حرارت هوا نقش اساسی در میزان تبخیر ایفا می‌کند، لذا در پی افزایش درجه حرارت هوا دریاچه ارومیه طی چرخه‌های زمانی ۸ تا ۱۱ ساله بر میزان تبخیر از سطح آب آن نیز در همین دوره‌ها افزوده می‌شود، در حالی که، سایر فاکتورهای مؤثر

بر نوسان‌های دریاچه که شامل بارش و حجم رواناب‌های ورودی و وسعت و مساحت سطح دریاچه است، در همین دوره‌های زمانی مشابه، کاهش قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد. نتایج بررسی تغییرات درجه حرارت، بارش‌ها، حجم رواناب‌ها و مساحت دریاچه در ارتباط با لکه‌ها نتیجه فوق را تایید می‌کنند.

نتایج به دست آمده مشخص می‌کنند که فعالیت لکه‌های خورشیدی با کنترل متغیرهای متعدد اقلیمی، هیدرولوژیک و نهایتاً ژئومورفولوژیک، احتمالاً مهمترین فاکتور طبیعی عمدۀ در هدایت و کنترل بیلان آب دریاچه ارومیه محسوب می‌شود. به این ترتیب، می‌توان با استفاده از فعالیت‌های چرخه ای معین و مشخص آن در جهت شناخت، پیش‌بینی و مدیریت هر چه بهتر نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه بهره برداری نمود.

منابع

- ۱- جهانبخش، سعید و معصومه عدالت دوست. (۱۳۸۷). «تأثیر فعالیت‌های خورشیدی بر تغییرات بارندگی‌های سالانه ایران»، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، سال بیست و سوم، ش. ۱.
- ۲- علیزاده، امین. (۱۳۸۰) اصول هیدرولوژی کاربردی، انتشارات آستان قدس رضوی.
- ۳- موحد دانش، علی اصغر. (۱۳۸۲) هیدرولوژی آب‌های سطحی ایران، انتشارات سمت.
- 4- Almeida A., Gusev A., Mello M.G.S., Martin I.M., Pugacheva G., Pankov V.M., Spjeldvik W.N., and Schuch N.J. (2004): Rainfall cycles with bidecadal period in Brazilian region , Geofisica International , vol.43,No.2, pp.271-279.
- 5- Araya E., Bonatti J. and Fernandez W. (2000): Solar activity and climate in Central America, Geofisica International, vol.39, No.1, pp.97-101.
- 6- Beer J., Mender W., Stellmacher R. (2000): The Role of the Sun in Climate Forcing, (QSR) Quaternary Science Reviews 19, 403-415.
- 7- Coughlin K. and Tung K.K. (2004): Eleven-Year Solar Cycle signal throughout the lower atmosphere, J.Geophysical Research, vol.109, D21105, published 6 November,USA.
- 8- Coughlin K. and Tung K.K. (2003): 11-year solar cycle in the stratosphere extracted by the empirical mode decomposition method, Advances in Space Research 34,323-329,published by Elsevier Ltd.
- 9- Gleisner H. and Thejll P. (2003): Patterns of Tropospheric response to solar variability, Geophysical Research Letters, vol.30, 13-1711.
- 10- Grinsted, A., Moore, J.C., and Jevrejeva, S., (2004): Application of the cross wavelet transform and wavelet coherence to geophysical time series, Nonlinear Processes in Geophysics, 11:561-566.
- 11- Ghaheri, M., Baghal-Vayjooee, M.H., and Naziri, J.,(1999): Lake Urmia, Iran: A summary review, International Journal of Salt Lake Research, 8: 19-22, Kulwer Academic Publishere, printed in the Netherlands.
- 12- Hiremath K.M. (2006): The influence of solar Activity on the Rainfall over India: Cycle-to-Cycle Variations, J.Astrophys.Astr.27, 367-372.

دریچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران ۷۵

- 13- Hoyt, D.V. and Schatten, k., (1997): The role of the sun in climate change, Oxford University Press.
- 14- Jacobi C. (1998): On the Solar Cycle dependence of winds and planetary waves as seen from mid-latitud D1 LF mesopause region wind measurements, Ann.Geophysica 16, 1534-1543, EGS-Springer-Verlag 1998.
- 15- Krivova N.A. and Solanki S.K. (2002): The 1.3-year and 156-day periodicities in sunspot data: wavelet analysis suggests a common origin, A&A 394,701-706.
- 16- Kumar, P., and Foufoula-Georgiou, E., (1997): Wavelet analysis for geophysical applications, Ameroican Geophysical Union, 35(4):385-412.
- 17- Keisser, K., davrath, LR. And Akselrod, S., (2008): wavelet transform coherence estimates in cardiovascular analysis: Error analysis and feasibility study, Computers in cardiology, 35:461-464.
- 18- kadioglu, M., Sen, Z., and Batur, M.,(1997): The great test soda-water lake in the world and how it is influenced by climatic change, Ann Geophysicae 15, 1489-1497, Springer Verlag.
- 19- Landscheidt T. (2007): Solar Activity: a dominant factor in climate dynamics, Nova Scotia, Canada.
- 20- Labitzke, K., and Van Loon, H., (1993): Some recent studies of probable connections between solar and atmospheric variability, Annales Geophysicae, 11, 1084-1094.
- 21- Labitzke K. (2001): The global signal of the 11-yaer sunspot cycle in the stratosphere: Differences between solar maxima and minima, Meteorological Zeitschrift, vol.10, No.2, 83-90.
- 22- Li, C.H., Yang,Z.F., Huang, G.H., and Li, Y.P.,(2009): Identification of relationship between sunspots and natural runoff in the Yellow River based on discrete wavelet analysis, Expert Systems with Applications, 36, PP: 3309-3318, Elsevier Ltd.
- 23- Lassen, K., and Friis-Christensen, E., (1995): Variability of the solar cycle length during the past five centuries and the apparent association with terrestrial climate, J. Atmos. Sol. Terr. Phys., 835.
- 24-Moore, J., Grinsted, A., and Jevrejeva, S., (2006): Is there evidence of sunspot forcing of climate of multi-year and decadal periods?, Geophysical Research Letters, Vol.33.
- 25- Ruzmaikin, A., feyman, J., and Yang, Y., (2006): Does the Nile reflect solar variability? Proceedings Solar Activity and its Magnetic Origin, Proceeding IAU Symposium, No.233, international Astronomical union.
- 26- Schmidt H. and Brasseur G.P. (2006): The Response of Middle Atmosphere to Solar Cycle Forcing in the Hamburg Model of the Neutral and ionized Atmosphere , Space Science Reviews 1-12, printed in the Netherlands.
- 27- Sellinger, C.A., Stow, C.A., Lamon, E.C., and Qian, S.S., (2007): Recent water level declines in the Lake Michigan-Huron system, Environ, Sci, technol, XXXX American Chemical Society.
- 28- Tsiroupa G. (2003): Signatures of Solar Activity Variability in Meteorological Parameters, J. Atmospheric and Solar – Terrestrial Physics 65, 469-482, Elsevier Science Ltd.
- 29- Torrence, C., Compo, G.P., (1998): A practical guide to wavelet analysis, Bull, AM.Meteorol.Soc. 79, PP: 61-78.
- 30- Xiao, S., Li, A., Liu, J.P., Chen, M., Xie, Q., Jiang, F., Li, T., Xiang, R., and Chen, Z.,(2006): Coherence between solar activity and the East Asian winter monsoon variability in the past 8000 years from Yangtze River- derived mud in the East China Sea, Palaeogeography, Palaeoclimatology, palaeoecology, 237, PP: 293-304.
- 31- Yousef, S.M.,(2000): The solar Wolf-Gleissberg cycle and its influence in the earth, The International Conference for Environmental Hazards Mitigation ICEHM2000, Cario University, Sept2000,PP: 267-293.
- 32- Zhao, J., Han, Y.B., Li, Z.A., (2004): The Effect of Solar Activity on the Annual Precipitation in the Beijing Area, China, J. Astron. Astrophys, vol.4, No.2,180-197.

